

LIBERTATEA

Abonamentul: { „Libertatea“ (4 pag.) 120 Lei pe an.
„Foia Interes.“ (4 pag.) 80 Lei pe an.
Cel-ce le abonează pe amândouă, le primește cu 150 Lei
pe an, — 75 Lei pe jumătate de an, — 40 Lei pe 3 luni.

Foale pentru popor.

Apare **JOIA**

Director: Ioan Moța.

Pentru străinătate: 300 Lei pe an, trimiși în bani țării aceleia în preț de 300 Lei, sau prin cec de bancă.

Redacția și Administrația: Orăștie (jud. Hunedoara)

Din Basarabia.

— Rătăcirii dureroase. —

În Basarabia sunt cuibăriți încă mulți dușmani ai statului național românesc. — Ruși, Bulgari, Jidani, — cari folosesc ori-ce prilej a ținea și poporul moldovenesc (românesc) departe de dragostea pentru România.

Între altele au folosit și mai folosesc pricina cu calendarul schimbat mai pe mersul soarelui, curățit de întâzierile pe cari le avea după calendarul cel vechiu. Spun că prin acest Calendar biserica s'a îndepărtat dela credința veche și bună. Și bietul popor bun credincios, nu s'ar depărta dela acea credință pentru nimic pe lume, și crede că își apără un bun al său, ținând încă la vechiul calendar. De fapt asmuțătorii vreau să-l țină departe de marea bisericii românești și de țara românească toată, care, — cu Ardealul, Bănatul și Bucovina împreună, — merg după calendarul îndreptat.

Din Basarabia se vestește, că și la acest Crăciun, mare parte din popor — asmuțat de oameni vicleni — n'a vrut să meargă la biserică, spunând că nu acum e Crăciunul, ci va fi peste 2 săptămâni.

Bunii nostri frați aceștia greșesc. Ei ar putea să-și vadă greșala chiar în faptul, că și Ardelenii și Bănățenii și Bucovinenii, ca și întreaga Țara Românească veche, sârbează după Calendarul îndreptat. Doar n'or fi aceștia toți rătăciți și neînțelegători ai Legii, și numai aceia cari ascultă de șoaptele viclene, or fi cumiți.

O mână tare lipsește în Basarabia, care să pună mâna 'n ceafă tulburătorilor de suflete.

Altă veste puțin plăcută, e, că în Chișinău și azi se tipăresc vre-o 5 gazete (din ele 2-3 zilnice) tot în rusește! Și ci-că sunt gata să mai apară (să mai iasă) două!

Iar românești nici una de zi, doar vre-o 2-3 săptămânale.

Semn că duhul strein, rusesc, e încă tot prea tare acolo.

Și nu avem leac pentru el?

Se scad Ministerele.

Se vestește din București, că d. Iuliu Maniu, în înțelegere cu frunțașii partidului, a hotărât, că în curând să facă o mare schimbare în înfățișarea guvernului. Anume:

Va scădea numărul Ministrilor la numai 9, — așadar mai puține și

decât sub Liberali, când erau 11, — și toate Ministerele cele fără cerc de lucru (Ministerul Ardealului, Bănătului, Bucovinei) le desființează, precum și slujbele de ajutori de Miniștri (Subsecretari de stat) lăsând din acestea numai 3 (azi sunt 6-7).

Asta e o măsură cuminte, căci ușurează ceva din cheltueli: plata alor 2 Miniștri și a secretarilor lor, — încolo slujbașii rămân, căci trec la Ministerul la care se alătură cele desființate.

Ar fi o bună ușurare, dacă foștii Miniștri și ajutori de Miniștri, ar rămânea simpli deputați sau Senatori. Dar ei nu vor rămânea, nu se vor mulțumi cu atâta, — ci vor cere în schimb alte slujbe de stat, cel puțin ca cea avută, ori — și mai bună!

Așa, de pildă, se spune că d. Sever Bocu, Ministrul Bănătului, va trece ca Ministru al Țării în Brazilia, în locul dlui Caius Brediceanu, care vine de acolo și merge la Viena. Ceialalți tot așa vor fi trimiși prin legatunile Țării în străinătate, la fel de bune ori și mai bune, — și împreunate cu cheltueli la fel de mari, doar că luate — din alt buzunar.

Pregătiri de — pace...

— Din nebuniile conducătorilor de popoare. —

Ziarul „Popolo d' Italia“ al dlui Mussolini, scrie, vădit insuflat de stăpânul său, că Italia are trebuință de o flotă (armată de corăbii) așa de puternică, încât prin ea Italia să fie cea dintâi putere pe ape în Marea Mediterană! De aceea e nevoie (trebuință) de dări nouă, pentru a spori fondul de zidire de vase de războiu!

Știam pân' acum că Italia avea mândria de a fi ea cea dintâi și hotăritoare în marea Adriatică, cea care spală țărmul răsăritean al Italiei de sus până jos, — dar dacă acum Mussolini vrea să fie, „cea dintâi putere pe ape“ în Marea Mediterană, cea care începe dela strâmtoarea Gibraltar, spălând țărmii de jos ai Spaniei, ai Italiei, al Greciei și până la țărmii Siriei (în Azia), — și care e drumul larg pentru marea negoț al lumii întregi, în deosebi al Angliei, apoi al Franței, al Spaniei, a toată lumea!

A vol, dar Italia, ca ea să fie întâia putere pe ape în Marea Mediterană, înseamnă că vrea să aibă o flotă mai puternică decât a Angliei, a Franței, a ori-cărei alte puteri mari.

Iar această e o curată nebulie, nu a poporului italian, care nu poate dorî lucruri peste puterile lui ci a conducătorului său, care se pare cuprins de visuri de mărire bolnave. Dl Mussolini n'ar face rău să și aducă aminte de povestea broaștei ce voia să se umfle mare cât un bou.

Se pregătesc lucrurile pentru schimbarea conducerilor comunale și județene.

Dl Ministru Ed. Mirto a fost încredințat să pregătească forma pentru schimbarea legii Administrative, pentru-ca să se poată risipi Conziliile comunale de azi și primăriile. Cel mult în Martie vor fi alegeri noi comunale.

Pe unele locuri și pân'atunci se vor face schimbări, înlăturând conducerea de azi și așezând Comisii Interimare (conducere vremelnică).

— Și la Orăștie se pregătește schimbarea. O comisie a fost trimisă săptămâna trecută dela județ, ca să facă cercetare în conducerea treburilor orașului, — pentru că, aflând vre-o greșală două, să aibă cuvânt a înlătura conducerea de azi. Asta va urma cât de curând, căci greșeli, o, Doamne, în care administrație nu vei găsi?

Un lucru neobișnuit.

Pentru a-l ținea în ascultare, guvernul a luat dela fiecare deputat și senator național-țărănist o Declarație iscălită, că el se lapădă de scaunul lor de deputat, — ori când li-o va cere asta conducerea partidului.

A stărnit firească uimire în toată țara măsura asta luată de conducerea Partidului național-țărănesc față de deputații și senatorii săi.

Sfatul Ministrilor, cari sunt în acelaș timp și conducătorii partidului național-țărănesc, a hotărât, și pe temeiul hotărârii a cerut fiecărui deputat și senator național-țărănesc, să dea o Declarație obligatoare pentru el, că el abzice (se retrage, se lapădă) de slujba sa de deputat sau senator! Numai data (ziua) din care să fie socotit abzis, plecat din această slujbă, nu e pusă în Declarație, ci aceea zi are s'o pună acolo conducerea partidului și din aceea zi încolo el nu mai e deputat ori senator, ci e a se socoti retras, plecat, de bună voie!

Când am cetit întâia oră prin foi acest lucru, nu-l credeam, gândeam că e o scornitură a foilor de alt partid. Dar a doua, a treia zi, iaca toate foile din București scriau despre acest lucru, unele tălcuindu-l ca o măsură de folos, altele criticându-l ca ceva nefiresc, chiar nedrept și prea sâluitor față de aleșii partidului.

Care-i tâlcul lucrului? Il arătam noi aci pe scurt:

Indată după urcarea în scaune a noului guvern, miile de partizani au jăbărit asupra Ministrilor cu mii de cereri: Fă-mi acum mie asta, mie asta, celuilalt cealaltă; mie dă-mi cutare lucru, nepotului meu slujbu-lița asta, izgonește pe acela de colo și dă-mi mie câștigul lui, — încât văzurăm Miniștri siliți a provoca (chema) prin foi pe partizani, să-l lase să mai poată și lucra ceva în Minister, că nu pot face nici acolo, nici acasă, nimic de năvala partizanilor cu nesfârșitele lor cereri! Cei cărora li-se închise după asta ușa, strâmbară din nas... Hm! De ăștia îmi fuseși, neică?..

Veniră alegerile. Altă năvală și imbulzeală grozavă: Fă-mă pe mine deputat ori senator, ba pe fiul meu, ba pe ginerele. Ori cel puțin Prefect sau Inspector general ceva...

Iar cei ajunși deputați sunt năvăliți și ei de ai lor, de neamuri, de pretini, de tot satul, de zeci de sate cari l'au ales, cu cereri, — căci doar e plină lumea de lipsuri, de nevoi. Așa că acum cei aleși abia trag după ei straița cu cererile celor din partea locului, și aleargă prin Ministere să li-se împlinească.

Și fiindcă abia li-se poate împlini poate una din zece, deputații știind ce desamăgire face acasă neputința lor de a le împlini tot ce li-s'a cerut și ce ei au promis (făgăduit) că li-se va împlini, — murmură, amenință, — supărare mare.

Guvernul a căzut pe gânduri de această ferbere a nemulțumirilor, și temându-se că, într'o zi te trezești cu o mică răzmiriță a unora din deputați, s'a gândit la măsuri de prevedere, de apărare. l'a adunat întâi la consfătuire pe membrii partidului dela putere și acolo Miniștrii li-au spus mereu: Ca să putem lucra, să putem face ceva, avem nevoie (lipsă) de pace, de liniște, de disciplină (ascultare). De nu va fi disciplină între noi, nu putem face nimic!

Și de aceea am hotărât și am făcut pe partizani să se supună la această măsură: Tot deputatul și senatorul ales de partid, să dea o

Declarație (ca o obligație) în scris, că el se lapadă din slujba sa de deputat și senator ori-când, când conducerea partidului va afla de bine să-l dea afară din ea! Când conducerea va afla, că purtarea lui în partid sau în parlament, nu mai e de suferit, pune pe Declarație ziua, ca și cum el atunci ar fi iscălit'o (deși e iscălită de pe acum) și din acea zi încolo, el nu mai e deputat sau senator!

Cu alte cuvinte fiecare deputat și senator național-țărănesc a dat în mâna guvernului săcurea cu care să-i taie creanga de sub picioare, când el va voi.

E aceasta, ca măsură de disciplină (supunere și ascultare) în partid, o măsură poate că bună, strașnică, — dar lumea se întreabă:

Unde mai e neatârnată ta de deputat, de senator? Doar un trimis al poporului a avut totdeauna, are și azi, și trebuie să aibă, deplină voie liberă a-și spune cuvântul său față de tot ce plănuește și face guvernul!

Chiar deputați de cari sprijinesc guvernul, se ridică adese-ori împotriva unor măsuri sau legi ce vrea să aducă el, dacă vede că s rele. Și poate că le împedecă și face să fie aduse numai cele pe cari le crede și el, sau ei, cei cu judecată mai neatârnată, de bune. Și când nu se pot împăca cu planurile și lucrurile guvernului, se despart de partid, ies din el, ca grupă (ceată) de împotrivire, ca disidenți (despărțiți) de partidul lor, — dar rămân acolo în parlament și luptă mai departe pentru credințele lor, pe cari le știu drepte!

Deputații și senatorii național-țărăniști, după Declarațiile ce li s'au luat, — nu mai pot face acest lucru! Când unii din ei ar voi să-și ridice cuvântul, după buna lor credință, împotriva vre-unei porniri, a unei măsuri, a unei legi pe care o află greșită ori chiar rea, — li se pune data (ziua) pe Declarația subscrisă înainte, și din aceea zi el e dat afară din deputație! Ei au mâinile legate prin acea Declarație, și nu mai pot vorbi decât pe placul domnilor Miniștri sau apoi să tacă.

Despre acest lucru se vorbește mult și prin foi, căci e neobișnuit ori chiar ne-mai pomenit, — și vădește, că — nu prea e înțelegere și disciplină (ascultare) între deputații și senatorii partidului dela putere, încât conducătorii lui s'au văzut nevoiți a lua această măsură strașnică față de ei. — Când s'au dus să-și iee biletele de deputați pentru a călători pe tren fără plată, acelea li s'au dat numai după ce au iscălit Declarația ce li se cerea. S'au aflat unii cari n'au voit s'o dea decât după aspră împotrivire, iar unul n'a dat'o deloc, voind mai bine să plătească trenul la mersul acasă de Crăciun, decât să iscălească. Pe urmă s'au împăcat și supus cu toții.

— Ziarul „Dreptatea“, dela București, oficiosul guvernului, scrie la 30 Decembrie:

— „Pentru a se strânge legăturile dintre membrii majorității (a partidului celui mai mare) din par-

lament și între membrii guvernului, — dl Mironescu, ministru de externe, va da, cu începere de săptămâna viitoare un șir de ceaiuri parlamentare“...

Înțelegem. Pentru a-i apropia în înțelegere, se adună la mese, ca să mai stee de vorbă...

Cari feluri de dări

SE URCĂ?

În ședința de Duminecă nainte de Anul-nou, Ministrul de Finanțe a înaintat Adunării Deputaților planul de *Lege pentru sporirea unor dări*, cari să aducă statului venituri nouă, căci cu venitele din dările din trecut, nu i ies socotelile. Iacă la ce se urcă dările:

La dările directe.

1. Darea pe venitul valorilor mobiliare prevăzute în articolul (§-ul) 22 din *Legea pentru unificarea dărilor directe* — se sporește cu 10 la sută (10%).

2. Dările prevăzute în articolul 64 al aceleiași Legi, se sporesc în următorul chip:

Darea pentru veniturile globale a celor cari nu plătesc mai mult de 40.000 Lei (global) pe an, — se sporește cu 10 la sută.

(Asta privește pe toți câți plătim dări de global sub 40.000 Lei pe an. De azi încolo vom plăti cu 10 la sută mai mult! Cel ce a plătit pân'acum de pildă 1000 Lei la global, va plăti 1100, cel cu 10.000 va plăti 11.000, la 20.000—22.000).

Cei ce plătesc la global peste 40.000 pe an, vor plăti de azi încolo cu 20% mai mult. (Adecă cel ce a plătit pân'acum 41.000 Lei pe an, acum va plăti 48.200, cu 8200 mai mult, cel ce a plătit 50.000, va plăti 60.000). —

Darea pe băuturi.

Pe felurile soiuri de spirit, din care se fabrică cât beuturi, cât alte cele, se urcă darea în următorul fel:

1. Pe fiecare grad deca la spiritul din care se pregătesc parfumuri, apă de Colonia (o apă bine miro-sitoare), sau apă de gură și altele de acest fel, — socotite ca mărfuri de lux, se urcă darea cu 4 Lei de fiecare grad de acest spirit.

2. Pe spiritul făcut din bucate (cereale), din rădăcini, melasă și altele, se urcă darea cu 2 Lei de fiecare litru.

3. Pe fiecare grad deca litru de țuică (rachie), făcută din fructe (prune), din vin, drojdie de vin, tes-covină (trevere) și ale materiei venite din fructe, se urcă darea cu 1 Leu 50 bani de grad.

Și peste asta o taxă de 5 la sută din prețul acestor beuturi.

Pe bere se urcă darea cu 30 Lei pe decalitră;

Pe vin se urcă cu 10 Lei pe decalitră.

Pe șampanie din vin, pentru care s'au plătit odată toate taxele, se mai pune o urcare de 20 Lei de litru. (Fiind asta o beătură scumpă, dela 120 Lei în sus litru, e socotită ca

beătură de lux, de aceea e pusă la așa dare mare).

Pe șampania făcută din vin pentru care n'au fost încă plătite taxele (vin din viile fabricii sau cumpărat înainte de fi pus la birurile vinului), se urcă darea cu 40 Lei de litru!

Toate beuturile și spirturile pe cari oamenii le au în pivnițele lor la aducerea acestei legi (adecă la 1 Ianuarie 1929), și pentru cari s'au plătit dări după legea de pân'aci, — vor fi puse la darea nouă urcată, proprietarii lor având a plăti acum numai sporul de dare după toate beuturile ce le au în pivnițele lor.

Negustorii și depozitarii sunt obligați să înștiințeze la Administrațiile Financiare în timp de 15 zile dela ridicarea la putere de drept a acestei legi, câte și ce fel de beuturi au în pivnițele lor și să plătească îndată taxele întregi (dacă n'au plătit încă nimic din ele), sau sporurile de taxe crescute prin această lege (dacă taxele vechi le-au fost plătite).

Pentru sumele neplătite la vreme (adecă în cele 15 zile, cari se împlinesc prin 15 Ianuarie 1929), se vor plăti după această dată 9 la sută camete de întârziere.

— Acei proprietari sau negustori de beuturi cari nu vor face înștiințarea cerută mai sus (că anume, câte și ce feluri de beuturi au), vor fi pedepsiți dela 5000 Lei până la 50.000 Lei și taxa ce aveau de plătit, li se va lua îndoită! (Pedepsa e aspră și bună, numai de nu ar plăti-o numai Românii, iar șmecherii negustori din neamul cel ales, să scape prea ușor printre degetele deregătorilor, — căci încercările de a se scoate de sub plata acestor sporuri, înșelând a milioanea oară statul, ei le vor încerca aproape toți...).

Afară de aceste dări pe venituri și beuturi, se urcă în chip simțitor darea pe mărfurile cari sunt monopol de stat (pe cari statul singur are drept a le vinde), și anume: pe timbre, pe tutun, pe sare.

Timbrele (ștempelele) pe cari fiecare om trebuie să le pună pe orice hârtie pe care o înaintează, ca cerere, ca rugare, ca plângere, vre-unei deregătorii, apoi pe extrase de naștere, da cununie, de moarte, pe obligații, contracte, adevărințe, și altele, se sporesc cu 20%, adecă pe cererea pe care puneai pân'acum 8 Lei, vei pune 10 Lei, — și așa mai departe,

— Tutunul se va scumpi și el, și celelalte mărfuri ce se vând ca monopol al statului!

— Se scumpește și darea pe izvoarele de petrol și pe fabricile cari îl prelucră petrolul și pe negoțul cu petrol. (Ca urmare și aceia vor scumpi petrolul).

Pe automobile.

Automobilele pe cari le țin la casă singuratici cetățeni pentru trebuințele lor, sunt socotite de guvern ca trăsuri „de lux“, și sunt puse la următoarele taxe (bir): Dacă automobilul e de 1000 kgrame de

greu, e pus la dare de 3000 Lei pe an, cel dela 1000—1200 kgrme, la 5000 Lei pe an, cele dela 1200 până la 1500 kgrme, la 7000 Lei pe an, cele peste 1500 kgrme, la 10.000 Lei dare pe an.

Automobilele de piață, cari plătesc taxele comunale cerute lor, precum și camioanele-automobile și cele în folosul curățitului străzilor ori a sănătății de obște, nu plătesc și aceste taxe (fiindcă plătesc birurile puse de comună).

— Se urcă și darea pe metalele prețioase (aur, argint, etc.) scoase din mine (băisaguri) și pe apele minerale și pe băile leucitoare.

— Din aceste sporiri de dări, guvernul și-a făcut socoata, că câștigă venituri noi de aproape un miliard (o mie de milioane), cu cari apoi e bine ajutat, ba îi și întrece peste ce îi cere bugetul..

BRAVII CETĂȚENI

vor plăti bucuros.

Vorbind despre noile sporiri de dări, ziarul dela Cluj al guvernului, „Patria“, aduce în numărul său de Anul nou un articol scris de d. Ion Clopoșel, directorul ziarului, deputat de Făgăraș, — în care spune, că după ce liberalii au lăsat în bugetul anului de față un deficit de vre-o 5 miliarde Lei (cari, de altfel, în toți anii e cam așa, și el se copere în jumătatea dintâi a anului viitor din plata *restanțelor de dare încă neplătite* la acest dat!), — află, că e foarte îndreptățită măsura noului guvern de a mări dările, pentru a ajunge să poată coperi toate cheltuielile scrise în buget.

„Cu toate greutățile uriașe prăvălitate în cale, guvernul nu desădăjduiește, ci sigur de sprijinul majorității (a părții celei mai mari a deputaților) și de înțelegerea ce i-o dă marea obște din țară (opinia publică) e hotărât să dea țării bugetul cel nou, real și deplin coperit“.

Spune că în buna chivernnire a guvernului trecut (liberal) lumea nu avea încredere, de aceea nici nu se grăbea să și plătească dările (așadar de aci deficitul, că sunt dări mari neplătite!), — și urmează:

»Când dară guvernul Iuliu Maniu e încredințat de nevoia (trebuința) unor noi jefte, el e totodată sigur (bine încredințat), că la aceste jefte se invoesc de bună-voe *bravii cetățeni*, cari își dau sama că sub oblăduirea de azi sunt la locul lor *jeftele* spre binele tuturor“.

„Nici o demagogie (vorbă amăgitoare de popor) desmetică, nu va fi în stare să zăpăcească poporul și să-l sparle cu noile dări. Putem spune cu bunăsamă dinainte, că sub guvernul de azi, *cetățenii luminați își vor plăti dările la timp până la unul!*“

Credem și noi și dorim chiar ca așa să fie, — pentru buna pace în țară. Bravii cetățeni, însuflețiți ca nici odată de guvernul pe care îl au, vor trebui să plătească și dările vechi, ca și pe cele nouă, fără murmur, cu aceeași însuflețire.

cestea au dovedit așa de bine, că țărănul D. Brumă, lovit la mir, a fost lăsat mort pe loc, iar A. Tărcuță pe moarte, — și biruitorul G. Axima, dus la arest.

Ce mari greșeli fac oamenii noștri, că țin în ei veninul urei de partid și — după alegeri! Și ce greșală cei ce, prin graiu sau prin foi, hrănesc mereu acest venin, a-ceastă ură turbată, între frații!

Noi am scris'o de repețite ori și o repetăm și azi: Oamenii cu bună judecată, se așită, se aprind pentru „partidul” lor înainte de alegeri o lună, două, — dar după ce au trecut alegerile, — tot omul să se întoarcă în pace la munca lui și să nu mai poarte dușmănie celui ce nu a fost în alegeri de-o părere cu el, — că nu știi dacă la viitoarele alegeri nu vei fi tu de părerea aceluia!

De aceea a doua zi după încheierea alegerilor, oamenii cuminți trebuie să dea în jurul lor parola: „Pace nouă!” și: „Tot omul la lucrul lui acum”!

Pilda Americel.

Ce frumoasă pildă ne dăte America numai în toamna asta ce trecu. Fu acolo alegere de „Președinte” al Republicii Statelor Unite americane. Se băteau în capete doi potrivnici puternici: Hoover și Smith! Incordări de brațe, de gături strigătoare, de picioare alergătoare, de mașini și aeroplane zburătoare, — de ciocotea țara.

Sosi ziua votării. Imbulzeală, zdrobeală destulă. Abia pe la miezul nopții se știu, că Hoover a bătut cu număr covârșitor de mare, de 5 ori mai mare, pe Smith!

Și atunci la 12 ciasuri noaptea, Hoover primi cea dintâi telegramă care-l ferecește pentru marea lui biruință!

Dela cine-i venea această grăbită întâie telegramă?

— Dela potrivnicul său Smith!

Iar a doua zi ei povesteau ca doi vechi și buni cunoscuți (cum își și erau), de par'că nici n'au fost câteva luni de zile vrășmași încordați și aprinși!.. Și și marea de popor ce a fost la vot, a doua zi toată era la lucrul ei, — de par'că de când e lumea n'a luat parte la o furioasă luptă de alegeri!..

La noi? O, la noi e altfel. La noi și peste jumătate de an, și peste

un an, și peste doi și peste zece, răsună încă lumea de strigăte:

— Jos Averescu, jos Brătianu, jos liberalii, jos Averescaniii, — iar ceilalți... din potrivă!

Și sunt sate în care un vecin nu mai lasă pe vecinul său să ducă apă dela el, pentru că e — ribăral!.. sau ribăralul pe „averscâne”!

Iarăștia din Ruginoasa o făcură barem cu vârf: se culcară la pământ, — ca să fie cu 2 voturi mai puțin pentru desființarea Conziliului comunal sau pentru ținerea lui mai departe.

Dă-ne, Doamne minte...

Judecătoria Mixtă Brad.

Nr. G. 2733/1927.

Publicație de licitație.

Subsemnatul emis judecătoresc prin această publică că în baza deciziei Nr. C. 215/1927 a Judecătoria Brad în favorul reclamantului Miclăuș Nicolae alui Avram repr. prin avocatul Dr. Gora din Brad pentru încasarea sumei de 700 Lei capital și acc., se facez termen de licitație pe ziua de 18 Ianuarie 1929 la ora 3 p. m., la fața locului și la locuința excvatei în comuna Buceș unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 cai 10 oi și o șură în valoare de 4000 Lei, în caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Brad, la 18 Decembrie 1928.

IOSIF LAZAR,
emis judecătoresc.

O caroserie

pentru Autobus cu 18 locuri, e de vânzare cu preț moderat la

Nicolae Lupșe

Sebeș-Alba

☎ 2-2 Str. Mircea-cel-mare Nr. 2.

Barbierie de vânzare.

Subscrisea vind din mână liberă Barbieria, pe care după moartea soțului meu am continuat-o eu în Orăștie, strada Mihailu Viteazul 11. Aranjată complect, foarte bine, mobilier frumos. Toate instrumentele în număr complet. A se adresa la:

văd. Irina Schönhardt

1632 2-2 Orăștie.

„CRISANA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII S. P. A. BRAD

Filiale: Baia-de-Criș, Hălmagiu, Gurahonț și Băița.

Atât centrala cât și filialele își au edificilele proprii și magazii pentru cereale.

Capital societar Lei 5.000.000. — Fonduri: Lei 5.000.000.

Alte surse Lei 40.000.000.

Banca acordă împrumuturi fărănești și cu ipotecă, cu procente reduse.

Primește depuneri spre fructificare, după cari plătește: 8% la depuneri fără termen și 10% la depuneri cu abdicare.

Darea după depuneri o plătește banca din ai său.

Face comerț cu cereale.

Posede în Brad un depozit de Pétrol, Benzină și Uleiuri. Marfa o desface cu prețurile cele mai ieftine posibile.

(1487) 9-10

Diracțiunea.

Atențiune!

În interesul Dămniei-Voastre vă rog cercetați
Magazinel d' modă

„Widmann și Lewitzky”

fără obligațiune de cumpărare, unde se află de vânzare **STOFELE RENUMITEI FABRICI „SCHERG et. OOMP”** din Brașov, cu prețul de fabrică.

Cu deosebită stimă:

Widmann și Lewitzky.

(1626) 6-6

„Calendarul Național”

al „Foil Interesante” pe 1929,

a ieșit de sub tipar! S'a început trimiterea lui, la adresa celor ce au trimis banii pentru el.

Ca și în alți ani, „Calendarul Național” întrece pe celelalte calendare, prin aducerea de vederi (chipuri) pe cari în altele nu le poți găsi. Precum:

— O Fanfară a bravilor Români din Bănatul Sărbesc, cu care au primit în toamna asta pe I. Preasfințitul Episcop dela Carasebeș la vizitația canonică ce li-a făcut-o acum. E o mândrie acea fanfară cu bogatele și frumoasele ei instrumente, pe cari le-au mănuit cu atâta măiestrie la primirea Arhiepiscopului iubit.

— Micul Rege Mihail fotografat în mijlocul copiilor de saramă Sa din Poiana Sibiului, în vara anului 1928 la Sibiu, — dat în Calendarul nostru după o reușită fotografie, primind noi și dând cetitorilor un chip curat și frumos! Și numele drăguților Românași din chip!

— Trei însemnate figuri istorice: Regele Carol I, cu Țarul Nicolae al Rusiei și Principele de Coroană Ferdinand, fotografiați toți 3 la un loc, pe bordul Jahtului Regal, la Constanța, în 1912, când Țarul a făcut vizită Familiei Regale Române, la Constanța... Ce planuri mari plămădeau ei atunci împreună!.. Și cum azi toți 3 plănitorii sunt morți, și planurile lor cu ei..

— O familie românească de 29 de membri, de-i o fală.

— Icoana drumului pe care a sburat peste mare Generalul Nobil la Polul Nord și punctul la care s'a nenorocit, și istoria întâmplării, — apoi: Ce e Polul-Sud (cel de Miazăzi) și chipul corăbiei ce a plecat acum spre acest Pol.

Și alte zeci de chipuri, cari de cari mai interesante!

Incole: Cetiri alese: poezii, schițe, o poveste, hazuri, cuvinte cu tâlc, — și altele, dând o cărticică de 96 pagini, ce face cinste ori-cărei mese de cetitor Român.

— Indrumări ce timbru se pune pe Contrate, pe Obligații, pe Cambii (polițe), pe Chitanții, după legea cea nouă adusă în 1927, — lege cu totul deosebită de cea din trecut! Nu mai e „Scală”, e altă rânduială!

— Mersul vremii; cât țin animalele; cât closesc paserile; — despre Postă și Telegraf. — Tărgurile de țară, — și tot ce e mai de lipsă să știe fiecare om.

— Se trimite numai după primirea înainte a banilor!

Prețul Calendarului e, ca și în anul trecut:

1 exemplar (o bucată), cumpărat aici: 16 Lei.

Trimise prin postă, franco 1—5 exemplare, tot cu 16 Lei unul, iar 10 Lei pe de-asupra (pentru toate la oaltă) ca plată de recomandat (ca să nu se peardă pe postă sau prin mâinile prin cari trece dela postă până la cumpărător). Cel ce trimite numai prețul Calendarului, iar cei 10 Lei pentru recomandat nu-i adauge, — le va primi simplu franco (plătite), dar de se vor perde, a doua cară nu i-se mai trimit.

Dela 6 exemplare în sus se plătesc cu numai 13 Lei exemplarul și 10 Lei de recomandare pentru toate la un loc.

— Librării și vânzătorii de foi, au rabatul pe care îl au la foi.

— Abonaților noștri vechi, probați ca buni plătitori (cel puțin de 2 ani în rânduială), le trimitem un număr potrivit de calendare și fără bani, spre a le plăti după vânzare.

„Calendarul Național al Foil Interesante” dela Orăștie, pe 1929 e o prea frumoasă carte cu chipuri și cetiri alese!

A se cere la:

Admin. „Libertatea”,
ORAȘTIE (jud. Hunedoara).

9) 14